

אם בעלי מקרא הן יעסקו בתורה ובנביאים ובכתובים. (סנהדרין קא.)

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתיחדים יאהדונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "עמוס" – פרק ט

א רְאִיתִי אֶת־אֲדֹנָי נֹצֵב עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיֹּאמֶר הֵךְ הַכֹּפֶתוֹר
וַיִּרְעֵשׂוּ הַסָּפִים וּבִצְעַם בְּרֹאשׁ כָּל־מִסְכָּתָם וַיִּחָרְבוּ אֶת־הָרֶגֶל
לֹא־יָנוּס לָהֶם נֹס וְלֹא־יִמָּלֵט לָהֶם פְּלִיטָה: ב אִם־יִחָתְרוּ
בְּשֹׂאֵל מִשָּׁם יָדִי תִקַּחֵם וְאִם־יַעֲלוּ הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם אֲוִרִידֵם:
ג וְאִם־יִחַבְּאוּ בְּרֹאשׁ הַכְּרָמִל מִשָּׁם אֲחַפֵּשׂ וְלִקְחֹתִים
וְאִם־יִסְתָּרוּ מִנְּגַד עֵינַי בְּקִרְקַע הַיָּם מִשָּׁם אֲצִוֶּה אֶת־הַנְּחֹשׁ
וְנִשְׁכָּם: ד וְאִם־יִלְכוּ בְּשִׁבִי לְפָנַי אִי־בִיָּהֶם מִשָּׁם אֲצִוֶּה
אֶת־הַחֶרֶב וְהִרְגַתֶם וְשִׁמַּתִּי עֵינַי עֲלֵיהֶם לְרַעַה וְלֹא לְטוֹבָה:
ה וְאֲדֹנָי יְהוִה הַצְּבָאוֹת הַנוֹגֵעַ בָּאָרֶץ וַתִּמּוֹג וְאָבְלוּ
כָּל־יְוֹשְׁבֵי בָהּ וְעָלְתָה כִּי־אֵר כָּלָה וְשָׁקְעָה כִּי־אֵר מִצְרַיִם:
ו הַבּוֹנֶה בַשָּׁמַיִם מַעְלוֹתָיו וְאֹגְדָתוֹ עַל־אֶרֶץ יִסְדָּהּ
הַקָּרָא לְמִי־הֵיִם וַיִּשְׁפְּכֵם עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ יְהוִה שְׁמוֹ: ז הַלּוֹא

כְּבַנֵי כְשִׁיִּים אַתֶּם לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה הֲלוֹא
אֶת־יִשְׂרָאֵל הֶעֱלִיתִי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְלִשְׁתִּיִּים מִכַּפְתּוֹר
וְאֶרֶם מִקִּיר: ה הִנֵּה עֵינַי ו אֲדַנִּי יְהוָה בַּמַּמְלָכָה הַחֲטָאָה
וְהַשְׂמִידִי אֶתְּהָ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה אָפֶס כִּי לֹא הַשְׂמִיד
אֶשְׂמִיד אֶת־בֵּית יַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה: ט כִּי־הִנֵּה אֲנֹכִי מַצְוָה
וְהַנְּעוּתִי בְּכָל־הַגּוֹיִם אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר יִנּוּעַ בַּכָּבֶדָה
וְלֹא־יִפּוֹל צָרוֹר אֶרֶץ: י בַּחֲרָב יָמוּתוּ כָּל חֲטָאֵי עַמִּי הָאֹמְרִים
לֹא־תִגִּישׁ וְתִקְדִּים בְּעֵדֵינוּ הֲרָעָה: יא בַּיּוֹם הַהוּא אֲקִים
אֶת־סִכַּת דָּוִד הַנִּפְלֵת וְגִדְדֹתַי אֶת־פְּרִצִּיהֶן וְהִרְסֹתִיו אֲקִים
וּבְנִיתִיהָ כִּימֵי עוֹלָם: יב לְמַעַן יִירָשׁוּ אֶת־שְׂאֵרֵי אֲדוֹם
וְכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי עָלֵיהֶם נְאֻם־יְהוָה עֲשֵׂה זֹאת:
יג הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בַּקֶּצֶר וְדֶרֶךְ
עֲנָבִים בְּמִשְׁךְ הַזֶּרַע וְהִטִּיפוּ הַהָרִים עָסִיס וְכָל־הַגְּבָעוֹת
תִּתְמוּגְגְנָה: יד וְשִׁבְתִּי אֶת־שְׁבוֹת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּבְנוֹ עָרִים
בְּשִׁמּוֹת וַיִּשְׁבוּ וְנָטְעוּ כְרָמִים וְשָׂתוּ אֶת־יַיִנָם וְעָשׂוּ גִבּוֹת
וְאָכְלוּ אֶת־פְּרִיָהֶם: טו וְנִטְעַתִּים עַל־אֲדָמָתָם וְלֹא יִנְתָּשׁוּ
עוֹד מֵעַל אֲדָמָתָם אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם אָמַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

ספר "עובדיה" – פרק א

א חֲזוֹן עֲבַדְיָה כֹה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לְאֲדוֹם שְׁמוּעָה שָׁמַעְנוּ
מֵאֵת יְהוָה וְצִיר בַּגּוֹיִם שָׁלַח קוֹמוּ וְנִקְוַמָּה עָלֶיָּהּ לְמַלְחָמָה:
ב הִנֵּה קָטָן נְתַתִּיךָ בַּגּוֹיִם בְּזוּי אֶתָּה מְאֹד: ג זְדוֹן לְבָבְךָ הַשִּׁיאָךְ
שָׁכַנִי בְּחַגְוֵי-סַלַע מְרוֹם שְׁבַתוֹ אָמַר בְּלִבּוֹ מִי יוֹרֵדֵנִי אֶרֶץ:
ד אִם-תִּגְבִּיֶה כַּנֶּשֶׁר וְאִם-בֵּין כּוֹכְבִים שָׁיִם קִנְיָךְ מִשָּׁם אֲוִרִידָךְ
נְאֻם-יְהוָה: ה אִם-גִּנְבִים בָּאוּ לָךְ אִם-שׁוֹדְדֵי לַיְלָה אֵיךְ
נִדְמִיתָה הֲלוֹא יִגְנְבוּ דַיִם אִם-בְּצָרִים בָּאוּ לָךְ הֲלוֹא יִשְׁאִירוּ
עֲלֵלוֹת: ו אֵיךְ נִחַפְּשׂוּ עֲשׂוּ נִבְעוּ מִצַּפְנָיו: ז עַד-הַגְּבוּל שְׁלַחֲוֶךָ
כָּל אֲנָשִׁי בְרִיתְךָ הַשִּׁיאֹךְ יִכְלוּ לָךְ אֲנָשִׁי שְׁלֹמְךָ לַחֲמֶךָ יִשְׁיִמוּ
מְזוֹר תַּחֲתֶיךָ אֵין תְּבוּנָה בּוֹ: ח הֲלוֹא בַיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה
וְהֵאֲבַדְתִּי חֲכָמִים מֵאֲדוֹם וְתְבוּנָה מִהֵרָ עֲשׂוּ: ט וְחַתּוּ גְבוּרֶיךָ
תִּימָן לְמַעַן יִפְרֹת-אִישׁ מִהֵרָ עֲשׂוּ מִקָּטָל: י מִחֲמַס אַחֲיָךְ יַעֲקֹב
תִּכְסֶּךָ בּוֹשָׁה וְנִכְרַת לְעוֹלָם: יא בַיּוֹם עֲמַדְךָ מִנְּגֵד בַּיּוֹם שְׁבוֹת
זָרִים חִילוּ וְנִכְרַים בָּאוּ שְׁעָרוֹ שְׁעָרָיו וְעַל-יְרוּשָׁלַם יְהוּ גוֹרֵל
גַּם-אֶתָּה כָּאֶחָד מֵהֶם: יב וְאֶל-תָּרָא בַיּוֹם-אַחֲיָךְ בַּיּוֹם נִכְרוּ
וְאֶל-תִּשְׁמַח לְבַנְי־יְהוּדָה בַּיּוֹם אֲבָדָם וְאֶל-תִּגְדֵּל פִּיךָ בַּיּוֹם

צָרָה: יג אֶל־תָּבוֹא בְשַׁעַר־עַמִּי בַיּוֹם אִי־דָם אֶל־תֵּרָא גַם־אֶתָּה
בְּרַעְתּוֹ בַּיּוֹם אִידוֹ וְאֶל־תִּשְׁלַחְנָה בְּחִילוֹ בַּיּוֹם אִידוֹ:
יד וְאֶל־תֵּעַמַד עַל־הַפֶּרֶק לְהַכְרִית אֶת־פְּלִיטָיו וְאֶל־תִּסְגֵּר
שְׂרִידָיו בַּיּוֹם צָרָה: טו כִּי־קָרוֹב יוֹם־יְהוָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם כַּאֲשֶׁר
עָשִׂיתָ יַעֲשֶׂה לָךְ גַּמְלָךְ יָשׁוּב בְּרֹאשֶׁךְ: טז כִּי כַּאֲשֶׁר שְׁתִּיתֶם
עַל־הַר קָדְשִׁי יֵשְׁתוּ כָל־הַגּוֹיִם תָּמִיד וְשָׁתוּ וְלָעוּ וְהָיוּ כְּלוֹא
הָיוּ: יז וּבַהֲרַ צִיּוֹן תִּהְיֶה פְּלִיטָה וְהָיָה קֹדֶשׁ וְיָרְשׁוּ בֵּית יַעֲקֹב
אֶת מוֹרְשֵׁיהֶם: יח וְהָיָה בֵּית־יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהַבָּה וּבֵית
עֵשׂוֹ לְקֶשׁ וּדְלָקוּ בָהֶם וְאָכְלוּם וְלֹא־יִהְיֶה שְׂרִיד לְבֵית עֵשׂוֹ כִּי
יְהוָה דִּבֶּר: יט וְיָרְשׁוּ הַנֶּגֶב אֶת־הַר עֵשׂוֹ וְהִשְׁפִּלָה אֶת־פְּלִשְׁתִּים
וְיָרְשׁוּ אֶת־שֵׂדֵה אֲפָרַיִם וְאֶת שֵׂדֵה שִׁמְרוֹן וּבְנֵי־מִן אֶת־הַגְּלָעָד:
כ וּגְלַת הַחֵל־הַזֶּה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־כִּנְעַנִּים עַד־צָרְפַת וּגְלַת
יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר בְּסַפְרַד יָרְשׁוּ אֶת עָרֵי הַנֶּגֶב: כא וְעָלוּ מוֹשְׁעִים
בְּהַר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת־הַר עֵשׂוֹ וְהִיתָה לִיהוָה הַמְּלוּכָה:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דויאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוסרי" ויתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)